

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Set og tænkt under den store Krig (1)

Citation: Larsen, Karl: "Set og tænkt under den store Krig", i Larsen, Karl: *Set og tænkt under den store Krig*, Erslev & Hasselbalchs Forlag, Schetelig's Boghandel, 1915, s. 66.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_20-shoot-idm140618749000128/facsimile.pdf (tilgået 20. oktober 2021)

Anvendt udgave: Set og tænkt under den store Krig

ning, der faldt mig ud af Munden om, at det sikkert var til største Held for Tyskerne selv, at de i September maatte stoppe op paa deres ubændige Sejrs-gang.

Tyskerne er ikke længer Avgust Maanedes Kulturdrabanter, der skulde lære Verden mores; de føler sig igen som det, der klæder dem bedst, jernflittige, højtbegavede Lærlinge og Lærere i Verdenshistoriens haarde Skole.

II.

Baade i den berlinske Familie, paa Byens Restauranter og dens Gader hører Officerer og Soldater stadig med til Billedet. Mange af dem er kommet hjem fra Krigen, sunde Folk, der har faaet Orlov for at hvile lidt ud, eller Saarede, der er Rekonvalescenter.

At de militære Rekonvalescenter, naar de, støttede til Sygestokken, spaserer om, tager sig ret civilt ud, kan ikke undre; men interessant er det at se, hvorledes selv de yngste og mest karske blandt de Militære har afstrejfet den Oppustethed, som man kendte saa godt fra Tiden for Krigen, naar Officererne fejede ned ad Gaderne. Officererne er, om jeg saa maa sige, ogsaa aandeligt set bleven »feltgraa«, de forsvinder i Intelligensens almindelige Terræn mellem den øvrige Befolkning. Krigen har pillet Klassehovmod og Lapseri ud af disse Folk, og det vil være en stor Lykke for det tyske Samfund, om

det bliver saaledes ved, naar Krigsdragten bliver lagt til Side og Paradeuniformen trukket paa igen.

Tiltalende virker en mærkelig selvfølgelig Beskedenhed hos Jernkorsmændene, Menige, Underofficerer, Officerer.

Man ser og hører dem privat og paa offentlige Steder berette til de Slægtinge og Venner, der omgiver dem, uden Spor af Højtalenhed eller pralende Udmaling.

Der møder En et levende Indtryk af, at den Alvor, de har lært at kende, var saa stor, at Genlyden af den ikke har kunnet svinde af deres Sind. De har oplevet, hvor smaa vi Mennesker er, hvor lidet selv den største personlige Fortjeneste vejer i Forhold til en uhyre Opgave, hvor uundgaaeligt det bliver uafsladelig at være beredvillig til at tage fat igen, vove igen, staa overfor Ansvar, Risiko, Lykke eller Ulykke igen.

Som Pigen paa Hotellet sagde til mig, da hun havde gjort noget galt: »De maa ikke skande, i disse Tider, hvor der hvert Øjeblik kan ske noget nyt og frygteligt, som man maa gaa igennem.«

Hendes Kæreste var kommen saaret hjem fra Fronten og havde nu allerede været flere Maaneder i Berlin. »Men han skal jo derud igen,« sagde hun stiltørdigt, som noget helt selvfølgelig. —

Der hersker en imponerende Ensartethed i Befolkningens Stemning, Vilje og Tro fra de eksklusive Krese til de bredere Lag, helt ned i de rent naive.

Jeg talte med Førere for det socialdemokratiske